



EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

---

*Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*

---

**2012/2100(INI)**

20. 3. 2013

## **STANOVISKO**

Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

pro Výbor pro regionální rozvoj

k regionálním strategiím pro průmyslové oblasti v Evropské unii  
(2012/2100(INI))

Navrhovatelka: Anna Rosbach

PA\_NonLeg

## NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro regionální rozvoj jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Fond soudržnosti a strukturální fondy mají společně s vnitrostátními mechanismy financování přispívat mimo jiné k urychlenému provádění právních předpisů EU týkajících se energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti; podporuje tudíž, aby místní a regionální orgány prosazovaly energetickou účinnost a efektivní využívání zdrojů, dlouhodobé rozvojové strategie výhodné z hlediska nákladů a ekologické hospodářství založené na vzorcích udržitelné výroby a spotřeby;
2. zdůrazňuje, že zejména podpora energeticky účinných rekonstrukcí budov v regionech napomůže snížit emise uhlíku, vytvářet místní pracovní místa a šetřit spotřebitelům peníze při placení účtů za topení;
3. konstatuje, že co se týče financování projektů v oblasti energetiky a infrastruktury, místní a regionální orgány v průmyslových oblastech by měly hledat možnosti využití součinnosti mezi financováním z veřejných prostředků na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU a soukromými investicemi, protože to může být prostředek, jak podpořit inovace, výzkum a vývoj; je přesvědčen, že navýšení veřejných a soukromých investic do ekologického programu v průmyslových oblastech může prostřednictvím ekologických inovací, environmentálních technologií, obnovitelných zdrojů energie a rozvoje environmentálních výrobků a trhu se službami vytvářet pracovní místa a hospodářský růst; konstatuje, že EU potřebuje mobilizovat všechny politiky a nástroje, které jsou na evropské úrovni k dispozici, jako je vnitřní trh, politiky v oblasti životního prostředí a klimatu, výzkum a inovace, obchodní politika a politika hospodářské soutěže i rozvoj malých a středních podniků, aby podpořila vytváření vysoce kvalifikovaných pracovních míst, a dokázala tak čelit budoucím společenským výzvám;
4. zdůrazňuje, že jelikož restrukturalizace průmyslových oblastí může být nákladná, měla by být v rámci možností provedena způsobem, který neovlivní rozpočet, tj. za využití již existujících fondů a mechanismů podpory;
5. konstatuje, že mnoho průmyslových regionů dokázalo vytvořit zelená pracovní místa díky poskytování finančních pobídek velkým podnikům působícím v udržitelných průmyslových odvětvích, aby sem přesídlily nebo zde zůstaly; naléhavě vyzývá Komisi, aby místním orgánům nadále povolovala poskytování státní podpory velkým podnikům a aby tuto možnost nevyjímala z pokynů pro regionální státní podporu na roky 2014–2020;
6. zdůrazňuje, že soustředěním se na přidanou hodnotu všech skupin obyvatelstva lze přizpůsobovat a zlepšovat strategie, podněcovat každou skupinu jakožto zdroj inovací a růstu a vypořádávat se se společenskými výzvami; domnívá se, že každá regionální strategie pro průmyslové oblasti, která přehlíží věkové rozdíly a rozdíly mezi muži a ženami, může mít za následek promarnění obchodních příležitostí;

7. zdůrazňuje, že regionální strategie pro průmyslové oblasti by měly jako hlavní bod zahrnovat opatření na ochranu kvality půdy, vody a ovzduší a na ochranu regionální a místní biologické rozmanitosti a přírodních zdrojů i na vyčištění půdy a vody tak, aby se do přírodního prostředí již nedostávaly škodlivé látky; zdůrazňuje, že by se tudíž měla zvážít opatření, která podpoří záměry a cíle rámcové směrnice o odpadech, rámcové směrnice o vodě a směrnice o kvalitě ovzduší; je toho názoru, že tyto strategie musí navíc usilovat o ochranu a zachování životního prostředí a fyzického prostoru a zároveň musí být environmentálně účinnější a udržitelnější;
8. považuje za důležité, aby strategie pro průmyslové oblasti zahrnovaly komplexní zaměření na udržitelné možnosti dopravy z těchto oblastí a do nich, a to i pro suroviny, zboží i zaměstnance, i na nezbytnou infrastrukturu, ať plánovanou nebo již existující, a aby tak napomáhaly omezování dopadu průmyslových a městských oblastí na životní prostředí a zajistily, že budou uspokojeny potřeby místního společenství a zároveň budou chráněny přírodní zdroje a kapitál, což bude ku prospěchu lidskému zdraví;
9. je přesvědčen, že pro zlepšení životního prostředí v regionálních průmyslových oblastech je nezbytný větší důraz na prosazování osvědčených postupů týkajících se dopravy po vnitrostátních vodních cestách, námořní dopravy, nákladní železniční dopravy a inteligentních distribučních center a sítí;
10. podtrhuje význam účinného provedení směrnice SEVESO III členskými státy, jejímž cílem je zajistit, aby byla minimalizována možná rizika pro obyvatele žijící v těsné blízkosti daných průmyslových oblastí, aby měli tito obyvatelé o jakýchkoli možných rizicích odpovídající informace a aby se více podíleli na rozhodnutích v souvislosti s územním plánováním s cílem zajistit, že tato rozhodnutí budou udržitelnější a omezí se možnost činit kompromisy mezi společenskými, hospodářskými a environmentálními cíli a potřebami; vyzývá v této souvislosti k výměně osvědčených postupů týkajících se toho, jak nejlépe oddělit průmyslové a obytné oblasti; v neposlední řadě je přesvědčen, že v souladu s právními předpisy EU je třeba naléhat na regionální samosprávy, aby navrhovaly zmíněné strategie ve spolupráci s organizacemi nebo sdruženími zastupujícími občany, jako součást všech aspektů rozhodování, v nichž jsou občané plně zapojeni jako partneři, a tudíž spoluúčastníci celého reformního procesu se začleněním veřejnosti;
11. konstatuje, že mnoho bývalých a zastaralých průmyslových oblastí má velký potenciál ke zvýšení energetické účinnosti uplatňováním moderních technologií a stavebních postupů, což bude mít příznivý dopad na příslušné regionální ekonomiky i životní prostředí;
12. poukazuje na možnost získávat prostředky na zelené investice díky prodeji bývalých průmyslových objektů na atraktivních místech, např. v přístavních oblastech či na nábřežích řek, a podotýká, že by se tak mohla omezit potřeba veřejného financování.

## VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

<b>Datum přijetí</b>	20.3.2013
<b>Výsledek konečného hlasování</b>	+: 58 -: 0 0: 0
<b>Členové přítomní při konečném hlasování</b>	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnok, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils
<b>Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Margrete Auken, Minodora Cliveti, Gaston Franco, Julie Girling, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, James Nicholson, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt
<b>Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Ioan Enciu